KOMISSION ASETUS (EU) N:o 1307/2014,

annettu 8 päivänä joulukuuta 2014,

biologisesti erityisen monimuotoisia ruohoalueita koskevien kriteerien ja maantieteellisten alueiden määrittämisestä bensiinin ja dieselpolttoaineiden laadusta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/70/EY 7 b artiklan 3 kohdan c alakohdan sekä uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/28/EY 17 artiklan 3 kohdan c alakohdan soveltamiseksi

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon bensiinin ja dieselpolttoaineiden laadusta ja neuvoston direktiivin 93/12/ETY muuttamisesta 13 päivänä lokakuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/70/EY ([1]), sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2009/30/EY ([2]), ja erityisesti sen 7 b artiklan 3 kohdan c alakohdan toisen alakohdan,

ottaa huomioon uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä sekä direktiivien 2001/77/EY ja 2003/30/EY muuttamisesta ja myöhemmästä kumoamisesta 23 päivänä huhtikuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/28/EY ([3]) ja erityisesti sen 17 artiklan 3 kohdan c alakohdan toisen alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Direktiiveissä 98/70/EY ja 2009/28/EY säädetään, että biopolttoaineet ja bionesteet voidaan ottaa huomioon asetettujen tavoitteiden saavuttamisessa ja taloudelliset toimijat voivat hyötyä julkisesta tuesta ainoastaan, jos biopolttoaineet ja bionesteet ovat kyseisissä direktiiveissä säädettyjen kestävyyskriteerien mukaisia. Tämän mukaisesti biopolttoaineet ja bionesteet voidaan ottaa huomioon tavoitteen saavuttamisessa tai niiden tuotannossa voidaan hyötyä julkisesta tuesta ainoastaan, jos niitä ei ole valmistettu sellaiselta alueelta hankitusta raaka-aineesta, joka on vuoden 2008 tammikuussa tai sen jälkeen ollut biologisesti erityisen monimuotoiseksi katsottua, paitsi jos kyseessä on ei-luonnontilainen biologisesti erityisen monimuotoinen ruohoalue ja esitetään näyttöä siitä, että raaka-aineen korjuu on tarpeen alueen säilyttämiseksi ruohoalueena.

(2) Direktiivin 2009/28/EY 17 artiklan 3 kohdan c alakohdan viimeisessä alakohdassa ja direktiivin 98/70/EY 7 b artiklan 3 kohdan c alakohdan viimeisessä alakohdassa edellytetään, että komissio vahvistaa tarvittavat kriteerit ja maantieteelliset alueet sen määrittämiseksi, mitkä ruohoalueet katsotaan biologisesti erityisen monimuotoisiksi ruohoalueiksi direktiivin 98/70/EY 7 b artiklan 3 kohdan c alakohdan ja direktiivin 2009/28/EY 17 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti.

(3) Biologisesti erityisen monimuotoiset ruohoalueet ovat erilaisia eri ilmastovyöhykkeillä, ja niihin saattaa kuulua nummia, laitumia, niittyjä, savanneja, aroja, pensaikkoja, tundria ja preerioita. Näille alueille kehittyy erityispiirteitä, jotka liittyvät esimerkiksi puuston sekä laiduntamisen ja niittämisen määrään. Direktiivin 98/70/EY 7 b artiklan 3 kohdan c alakohdan ja direktiivin 2009/28/EY 17 artiklan 3 kohdan c alakohdan soveltamiseksi on syytä käyttää laajaa ruohoalueen määritelmää.

(4) Direktiiveissä 98/70/EY ja 2009/28/EY tehdään ero luonnontilaisen ja ei-luonnontilaisen biologisesti erityisen monimuotoisen ruohoalueen välillä, ja ne sisältävät molempien määritelmän. Tämän vuoksi on tarpeen sisällyttää näihin määritelmiin operationaaliset kriteerit. Tämän asetuksen soveltamista varten on syytä pitää huonontunutta ruohoaluetta biologiselta monimuotoisuudeltaan heikentyneenä.

(5) Direktiivin 98/70/EY 7 b artiklan 3 kohdan c alakohdan ja direktiivin 2009/28/EY 17 artiklan 3 kohdan c alakohdan noudattaminen todennetaan direktiivin 98/70/EY 7 c artiklan 1 ja 3 kohdan ja direktiivin 2009/28/EY 18 artiklan 1 ja 3 kohdan mukaisesti.

(6) Kansainvälisellä tasolla ei ole kattavia tietoja siitä, millä maantieteellisillä alueilla biologisesti erityisen monimuotoiset ruohoalueet sijaitsevat. Tämän vuoksi tässä asetuksessa määritetään maantieteelliset alueet ainoastaan niitä erityisen monimuotoisia alueita varten, joiden osalta tiedot ovat jo käytettävissä.

(7) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat direktiivin 2009/28/EY 25 artiklan 2 kohdalla perustetun biopolttoaineiden ja bionesteiden kestävyyttä käsittelevän komitean lausunnon mukaiset,

([1]) EYVL L 350, 28.12.1998, s. 58.
([2]) EUVL L 140, 5.6.2009, s. 88.
([3]) EUVL L 140, 5.6.2009, s. 16.

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Direktiivin 98/70/EY 7 b artiklan 3 kohdan c alakohdan ja direktiivin 2009/28/EY 17 artiklan 3 kohdan c alakohdan soveltamisessa käytetään seuraavia kriteereitä ja määritelmiä:

1) 'ruohoalueella' tarkoitetaan maa-alueiden ekosysteemeitä, joilla hallitsevana on ollut ruohokasvillisuus tai pensaskasvillisuus jatkuvasti vähintään viiden vuoden ajan. Siihen kuuluvat niityt tai laitumet, joilla viljellään heinää, mutta siihen eivät kuulu alueet, joilla viljellään muita kasveja, eikä viljelymaa, joka on tilapäisesti kesantona. Siihen eivät myöskään kuulu direktiivin 2009/28/EY 17 artiklan 4 kohdan b alakohdassa määritellyt pysyvästi metsän peittämät alueet, paitsi jos kyseessä ovat peltometsätalousjärjestelmät, jotka sisältävät maankäyttöjärjestelmiä, joissa puita kasvatetaan yhdessä viljelykasvien tai eläintuotantojärjestelmien kanssa maatalouden puitteissa. Ruoho- tai pensaskasvillisuuden hallitsevuudella tarkoitetaan sitä, että niiden yhteenlaskettu peittävyys on suurempi kuin puiden latvuspeittävyys;

2) 'ihmisten toiminnalla' tarkoitetaan hallittua laiduntamista, niittämistä, leikkaamista, sadonkorjuuta tai polttamista;

3) 'luonnontilaisella biologisesti erityisen monimuotoisella ruohoalueella' tarkoitetaan ruohoaluetta,

   a) joka säilyisi sellaisena ilman ihmisen toimintaa; ja

   b) jonka luonnollinen lajivalikoima ja ekologiset ominaispiirteet ja prosessit ovat säilyneet ennallaan;

4) 'ei-luonnontilaisella biologisesti erityisen monimuotoisella ruohoalueella' tarkoitetaan ruohoaluetta, joka

   a) ei säilyisi sellaisena ilman ihmisen toimintaa; ja

   b) on huonontumatonta, toisin sanoen sen biologinen monimuotoisuus ei kärsi pitkäaikaisesta huonontumisesta, joka johtuisi esimerkiksi liikalaiduntamisesta, mekaanisesta kasvillisuuteen kohdistuneesta vauriosta taikka maaperän kulumisesta tai maaperän laadun heikkenemisestä; ja

   c) on lajistoltaan rikasta, toisin sanoen se on:

      i) huomattavan tärkeä luontotyyppi äärimmäisen uhanalaisille, uhanalaisille tai vaarantuneille lajeille, sellaisina kuin ne on luokiteltu IUCN:n (International Union for the Conservation of Nature and Natural Resources) uhanalaisten lajien tai luontotyyppien punaisella listalla tai muilla listoilla, joilla on lajien osalta samanlainen tarkoitus ja joista säädetään kansallisessa lainsäädännössä taikka jotka raaka-aineen alkuperämaan kansallinen viranomainen on tunnustanut; tai

      ii) huomattavan tärkeä luontotyyppi endeemisille tai rajallisella levinneisyysalueella eläville lajeille; tai

      iii) huomattavan tärkeä luontotyyppi lajien sisäiselle geneettiselle monimuotoisuudelle; tai

      iv) huomattavan tärkeä luontotyyppi vaeltavien tai ryhmiksi kerääntyvien lajien maailmanlaajuisesti merkittäville keskittymille; tai

      v) alueellisesti tai kansallisesti tärkeä tai erittäin uhanalainen tai ainutlaatuinen ekosysteemi.

2 artikla

Seuraavassa luetelluilla Euroopan unionin maantieteellisillä alueilla sijaitsevia ruohoalueita on aina pidettävä biologisesti erityisen monimuotoisina ruohoalueina, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 3 artiklan soveltamista:

1) neuvoston direktiivin 92/43/ETY ([1]) liitteessä I luetellut luontotyypit;

2) luontotyypit, joilla on huomattavaa merkitystä direktiivin 92/43/ETY liitteessä II ja IV luetelluille yhteisön tärkeinä pitämille eläin- ja kasvilajeille;

3) luontotyypit, joilla on huomattavaa merkitystä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/147/EY ([2]) liitteessä I luetelluille luonnonvaraisille lintulajeille.

Biologisesti erityisen monimuotoiset ruohoalueet Euroopan unionissa eivät rajoitu tämän artiklan 1, 2 ja 3 alakohdassa tarkoitettuihin maantieteellisiin alueisiin. Myös muut ruohoalueet voivat vastata 1 artiklassa esitettyjä biologisesti erityisen monimuotoisen ruohoalueen kriteereitä.

([1]) EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7.
([2]) EUVL L 20, 26.1.2010, s. 7.

3 artikla

Mikäli esitetään näyttöä siitä, että raaka-aineen korjuu on tarpeen, jotta alue säilyisi ruohoalueena, ei ole tarpeen esittää muuta näyttöä direktiivin 98/70/EY 7 b artiklan 3 kohdan c alakohdan ii alakohdan tai direktiivin 2009/28/EY 17 artiklan 3 kohdan c alakohdan ii alakohdan noudattamisesta.

4 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä lokakuuta 2015.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan jäsenvaltioissa perussopimusten mukaisesti.

Tehty Brysselissä 8 päivänä joulukuuta 2014.

Komission puolesta

Puheenjohtaja

Jean-Claude JUNCKER